

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States -
Issued every day except
- Sundays and Holidays -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 194. — ŠTEV. 194.

NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 19, 1913. — TOREK, 19. AVGUSTA, 1913.

VOLUME XXI. — LETNIK XXI

Predsednik Huerta poslal ultimatum.

Thaw na svobodi.
— Včeraj so dobili več sledov za beguncem. Pomagači pri begu. Ba je se nahaja že na potu v Evropo.

— Harry Thawa niso še do včeraj zvezci izsledili, čeprav so poslali na vse strani na stotine brzjavk. Svoji materi je pisal, da bo prišel v Cresson, Pa., kjer ima na poletno stanovanje.

Policej je prepričana, da se je podal v Kanado, odkoder bo odpotoval v Evropo, oziroma v Južno Ameriko. Ce ga izsledi, ga bo dobila država. New York le s težavo nazaj, ker ni obdolžen nobenega zločina, ampak je pobegnil samo kot slaboumen človek.

Lenox, Mass., 18. avgusta. — V nekem tukajnjem hotelu je prenočil včeraj nek gotov W. H. Holden s svojim ſoferjem. Ko je drugi dan čital hotelier o Thawovem begu, je takoj začel sumitujec, ki se je pa že ob četrti užijutri odpeljal naprej. Policej je mnenja, da je bil dozvezni Holden — Thaw.

Albany, N. Y., 18. avgusta. — Afero Thaw bomo preiskali do dana — je rekel danes govor Martin H. Glynn. — Govoril sem z ravnateljem mattlawanske bližnici, Kiebon, kateremu se dozdeva, da je bil vratar, ki je puštih mlekarji voz na dvorišče, v zvezi z beguncem. Njegova izpoved bo velike važnosti, in če bo mož govoril resnico, bo begunec kmalu v rokah policeje.

Ženska volilna pravica.

Senator Tillman edločen nasprotnik ženske volilne pravice. "Lepe sanje in nič drugega".

Washington, D. C., 18. avg. — Zvezni senator Benjamin F. Tillman je danes v svojem govoru, katerega je govoril v senatu, odločno nasprotoval ženski volilni pravici. Med drugim je rekel:

— Nekateri misljijo, da bi se z žensko volilno pravico politika zboljšala in očistila, toda todo si vse le lepe sanje. Korumpirana politika se veliko lažje prenaša, kot bi se prenašala politika razdivjnih ūfagretik. Ženske bodo najbrže zadobile volilno pravico, ker ne bode v svoji trmoglavosti pri odnehale, a preprčan sem, da jih bo politika pokopala.

— Senator Tillman se je dotaknil v svojem govoru tudi Diggs-Caminettejeve afere. — Če bi imeli možje v Kaliforniji naše navade — je izvajal — bi ne bila Diggs in Caminetti več med živimi; ustrelili bi ju kot stekla posa. In očeta zapeljanih dekle bi bila s glasno oproščena, ne da bi se potrošnici sešli k posvetovanju. Nepisana postava je najboljša postava za varstvo ženske časti.

Bogat plen.

Newport, R. I., 18. avgusta. — V noči od nedelje na pondeljevje so obiskali doslej neznani svedove Hermannovo trgovino za dragulje ter odnesli vrednostnih predmetov za \$10,000. Nadaljnje dragulje v vrednosti \$100,000 so iz neznanega vzroka pustili nedotaknjene.

Mednarodno sodišče zbrano.

Haag, Nizozemska, 18. avgusta. — Danes se je sestala tukaj 20. mirovna konferenca, dasiravno se bo šečte jutri vršila prva seja. Neka posebna komisija je že obravnavala o važnih predmetih, o katerih bodo predložene kongresne rezolucije.

Krasni in brzi parnik (Avstro-American proge)

Kaiser Franz Josef I.

odpluje v sredo dne 3. septembra

večna do Trsta same 13. dni.

do Trsta ali Reke - - \$37.00

do Ljubljane - - \$38.18

Za oddelek med II. in III. razredom: \$38.08

Cena voznih listkov: do Zagreba - - \$38.08

Za posebne kabine (oddelen med II. in III. razredom) stane vojna samo \$4.00 več za cedrasie, za otoke polovica. Ta oddelek posebno državljani priporočamo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 63 Cortlandt St., New York.

Za posebne kabine (oddelen med II. in III. razredom) stane vojna samo \$4.00 več za cedrasie, za otoke polovica. Ta oddelek posebno državljani priporočamo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 63 Cortlandt St., New York.

Za posebne kabine (oddelen med II. in III. razredom) stane vojna samo \$4.00 več za cedrasie, za otoke polovica. Ta oddelek posebno državljani priporočamo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 63 Cortlandt St., New York.

Bryan skrb za starost.

Washington, D. C., 18. avgusta. — Državni tajnik se ne briga dosti za napade časopisja, ampak se je izrazil, da bo predaval naprej in si tako prislužil dovolj denarja za poznejši čas. — Tudi jaz hočem imeti počitnice — je rekel — kot ostali kabinetni člani, in za časa počitnic bom delal, kar se mi bo zljubilo.

Konvencija lekarnarjev.
Nashville, Tenn., 18. avgusta. — Danes so se sestali tukaj lekarnarji iz vseh delov Združenih držav k 6letnemu zborovanju American Pharmaceutical Association. Zborovanje bo trajalo cel teden.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNICK V ZDRŽAVAH.

V Michiganu vlada pravčata anarhija.

— Državna milica strelja brez vzroka na mirne meščane na cesti in v hišah.

IMA VSO MOČ V ROKAH.

— Brez provokacij od strani stavkarjev divjajo vojaki na konjih in peš po mestu.

Calumet, Mich., 18. avgusta.

Razmere v stavkarskem okraju bakrenih rudnikov so postale naravnost neznenost. Državna milica jaha brez vsakega vzroka na mirne meščane, ki se nahajajo na ulicah, vsed česar jih je veliko padlo na tla ter so bili težko ranjeni. Stavkarji in njihove družine so brez pravice. Nekega moža je ustrelilo v hrbot ke je hotel povsem mirno in dostojno iti domov.

— Najeti "varuh" so umorili v petek dva moža, dve drugi osebi pa težko ranili. Ena teh je bila majhna dekleka ki je sedela v domači hiši pri večerji. Očividno je namen teh dejanj, da bi se mnogo zavedlo k nepremišljeniu dejanjem. Vendar se vedelo stavkarji, kljub vsem terorizacijam, povsem dostojno in mirno.

— Posestniki rovov so skoraj izgubili glavo. K temu se pride dejstvo, da se je javno mnenje popoloma odvrnilo od njih. Nepristranski opazovalci vidi brezupen položaj posestnikov v kolikor pride vpostev obratovanje v rudnikih. Simpatije vseh so na strani stavkarjev in zahtevam slednjih se bode moralno prej ali slje ugoditi.

— Neki Newyorčan, ki se mudi sedaj v Hancock, Mich., slika položaj v stavkarskem okraju tako-le:

— Stojimo sredi boja med delavci in gospodarji. Čudno je videti zjutraj te vrste mož, ki korakajo na različne prostore k zborovanjam.

— Iz nasprotnih strani pa je večkrat opaziti milice ali težko artilerijski topovi. Po noči patrulirajo po ulicah vojaki z nasajenimi bajonetom, dasiravno je po ulicah tako mirno kot v grobu.

— V nedeljo sem bil v Calumetu. Tam se nahaja najglobokejši rov na svetu, 7200 črevljev globok in tam je zaposlena tudi večina stavkarjev, kakih 15,000 po številu. Izmed teh je večina Fineev, drugi so Italijani, Slovenci, Hrvati.

— Tu v Calumetu je tudi glavni stan milice, ki se je zbrala deloma v svrhu vojaških vaj, deloma tudi za to, da zadusi eventualne nemire.

— Obdolžen požiga.

Liberty, N. Y., 18. avgusta. — Danes zjutraj so arteriali R. J. Harris, posestniki Mansion House, enega največjih hotelov v Liberty. Hotel je bil zelo visoko zavarovan in družba, kateri se je zdela stvar sumljiva, ki poslala v zavod Burnso-ve detektive. Leto so opazovali skozi dva tedna Harrisia ter razkrili danes zjutraj v neki sobi zadnjega nadstropja cel kup z oljem prepojenih smeti ter uro, zvezano z užigalno vrvico. Harris, v kojega hotelu stanejo polno letoviščarjev, pravi, da ne ve o celi zadevi ničesar.

— Bogat plen.

Newport, R. I., 18. avgusta. — V noči od nedelje na pondeljevje so obiskali doslej neznani svedove Hermannovo trgovino za dragulje ter odnesli vrednostnih predmetov za \$10,000. Nadaljnje dragulje v vrednosti \$100,000 so iz neznanega vzroka pustili nedotaknjene.

— Mednarodno sodišče zbrano.

Haag, Nizozemska, 18. avgusta. — Danes se je sestala tukaj 20. mirovna konferenca, dasiravno se bo šečte jutri vršila prva seja. Neka posebna komisija je že obravnavala o važnih predmetih, o katerih bodo predložene kongresne rezolucije.

— Mednarodno sodišče zbrano.

Washington, D. C., 18. avgusta. — Državni tajnik se ne briga dosti za napade časopisja, ampak se je izrazil, da bo predaval naprej in si tako prislužil dovolj denarja za poznejši čas. — Tudi jaz hočem imeti počitnice — je rekел — kot ostali kabinetni člani, in za časa počitnic bom delal, kar se mi bo zljubilo.

— Bryan skrb za starost.

Washington, D. C., 18. avgusta. — Državni tajnik se ne briga dosti za napade časopisja, ampak se je izrazil, da bo predaval naprej in si tako prislužil dovolj denarja za poznejši čas. — Tudi jaz hočem imeti počitnice — je rekel — kot ostali kabinetni člani, in za časa počitnic bom delal, kar se mi bo zljubilo.

— Bryan skrb za starost.

Washington, D. C., 18. avgusta. — Državni tajnik se ne briga dosti za napade časopisja, ampak se je izrazil, da bo predaval naprej in si tako prislužil dovolj denarja za poznejši čas. — Tudi jaz hočem imeti počitnice — je rekel — kot ostali kabinetni člani, in za časa počitnic bom delal, kar se mi bo zljubilo.

— Bryan skrb za starost.

Washington, D. C., 18. avgusta. — Državni tajnik se ne briga dosti za napade časopisja, ampak se je izrazil, da bo predaval naprej in si tako prislužil dovolj denarja za poznejši čas. — Tudi jaz hočem imeti počitnice — je rekel — kot ostali kabinetni člani, in za časa počitnic bom delal, kar se mi bo zljubilo.

— Bryan skrb za starost.

Washington, D. C., 18. avgusta. — Državni tajnik se ne briga dosti za napade časopisja, ampak se je izrazil, da bo predaval naprej in si tako prislužil dovolj denarja za poznejši čas. — Tudi jaz hočem imeti počitnice — je rekel — kot ostali kabinetni člani, in za časa počitnic bom delal, kar se mi bo zljubilo.

— Bryan skrb za starost.

Washington, D. C., 18. avgusta. — Državni tajnik se ne briga dosti za napade časopisja, ampak se je izrazil, da bo predaval naprej in si tako prislužil dovolj denarja za poznejši čas. — Tudi jaz hočem imeti počitnice — je rekel — kot ostali kabinetni člani, in za časa počitnic bom delal, kar se mi bo zljubilo.

— Bryan skrb za starost.

Washington, D. C., 18. avgusta. — Državni tajnik se ne briga dosti za napade časopisja, ampak se je izrazil, da bo predaval naprej in si tako prislužil dovolj denarja za poznejši čas. — Tudi jaz hočem imeti počitnice — je rekel — kot ostali kabinetni člani, in za časa počitnic bom delal, kar se mi bo zljubilo.

— Bryan skrb za starost.

Washington, D. C., 18. avgusta. — Državni tajnik se ne briga dosti za napade časopisja, ampak se je izrazil, da bo predaval naprej in si tako prislužil dovolj denarja za poznejši čas. — Tudi jaz hočem imeti počitnice — je rekel — kot ostali kabinetni člani, in za časa počitnic bom delal, kar se mi bo zljubilo.

— Bryan skrb za starost.

Šestkraten umor.

Neki Harry Lake iz Brooklyna je ustrelil ženo, svoje štiri otroke in sebe.

49-letni kuhar Harry Lake, s št. 26. Wyckoff St., Brooklyn je ustrelil v soboto, najbrž v duševni znededenosti, svojo suprugo, štiri otroke in konečno sebe. Grozni čin je izvršil najbrž že v soboto zjutraj, a sa je odkrio še včeraj, ko je pričel uhajati iz stanovanja grozno smrad.

Ko so udrli policisti v stanovanje, se jim je mudil strašen pogled. Lake sam je ležal, nezavesten, a še živ, na tleh. Poleg njega sta ležala dva revolverja. V spalni sobi je ležala ustreljena soprica Mary, 43-letna ženska, poleg nje 14-letna hči Dorothy, ki je imela veliko rano v spodnjem telesu. V nekem kotu sohe, v kateri je ležal oče, so se nahajali 10-letni Walter, 12-letna Estelle in 7-letni Horace Lake.

V pismu, katerega je naslovil na coronerja, je navedel Lake motive za svoje grozno dejanje. Lake je bil kaj izobražen mož ter citira v pismu Nietzsche-ja, Schopenhauer-ja in druge filozofe. Vsi ki se poznali Lake-a, se čudijo njegovemu dejanju ter si ga morejo razlagati. Lake je bil kakih 15 let zaposlen kot kuhiški vodja v nekem restavrantu.

Najeti "varuh" so umorili v petek dva moža, dve drugi osebi pa težko ranili. Ena teh je bila majhna dekleka ki je sedela v domači hiši pri večerji. Očividno je namen teh dejanj, da bi se mnogo zavedlo k nepremišljeniu dejanjem. Vendar se vedelo stavkarji, kljub vsem terorizacijam, povsem dostojno in mirno.

Pozneje poročila iz Coro so zavzet za veste mesta Coro, v državi Falcon, glavni stan generala Castra.</

ZIRA
10 CIGARETTES FOR 5¢

NI JIM TREBA DOKAZOV
GOVORE SAMI ZA SE.
Vsape po zaslugi.

Strašna noč.

Zapiski iz starega dnevnika.

V zapuščini pred kratkim u-
mrlega strica sem našel med dru-
gimi papirji tudi njegov dnev-
nik, kamor je zapisaval "ad per-
petuum rei memoriae" važnejše
svoje doživljaje. Med drugim
sem našel napisano tudi sledenje
dogodka.

Kdor je že kaj hodil po Ape-
ninih med Sulmono in med gra-
dom di Sangro, se gotovo spo-
minja znatenite "Piano di cin-
que Miglie". Kakor že ime po-
ve, je to približno pet milj dol-
ga, na več kraju eno, na drugih
samostojno široka planjava,
ki se vleče do vrha Apenninov,
nekako 4000 čevljev nad mor-
jem. Popolnoma ravna je, kakor
kakor jezero in na vseh straneh
obdana s precej visokimi gora-
nimi.

Bilo je novembra leta 1843., ko
me je posdal polkovnik našega
polka, ki je bil takrat v Sulmo-
ni, v važnimi poročili h glavne-
mu poveljniku v grad di San-
gro.

Pot je bila zelo nevarna.

Ker je bilo že mrzlo, se je bi-
lo vedno batiti snežnega viharja;
pot me je peljala po dolini Ose-
ura, kjer se je potikala tolpa zlo-
glasnega roparskega glavarja Giacomo Ranierija in poleg tega
je bila nevarnost, da me napade-
jo volkovi, ki so se pozimi vedno
klatili po teh krajih.

Nišesar dobrega obetajoči
oblaki so se podili po nebnu in bi-
lo je temnejše kakor navadno ob
tem času. Ravno sem prijezdil
do doline in ene Miglie, ko je
nastala popolna tema: upal sem,
da bom mogel priti v malo vas Rocca Rosa, kjer sem nameraval
prenočiti, še pred nočjo, pa se je
tako hitro stenušilo.

Ustavl sem za trenutek konja,
da bi se oddalnil in potem hitre-
je predigral zloglasno dolino.
Obnihil sem se in se nemalo začu-
dil, ko sem zapazil za seboj še
enega jezdeca. Mraz me je pre-
tresel po vsem životu.

Cepr mi ni vzbujala tujčeva
priprosta oblike in njegovo ob-
našanje strahu, vendar bi jezdil
vsled važnih poročil, ki sem jih
jih imel pri sebi, najraje sam.
Sumljivo se mi je zdelo, da se
je neznance tako hitro prikazal
in da je bil njegov konj tako
svež, kakor bi ga ravnokar pri-
peljal iz hleva. Ce je prejezdil
ta mož isto pot kot jaz, potem je
moral biti to zelo čudno žival,
da ni bila upehana; ce se pa to
ni zgodilo, pa ni to nič kaj var-
enja v zanesljiv tovaris.

Ko sem to premišljeval, sem
nehotje zagrabil samokres in ča-
kala je prijezdil neznance bliže.

Ko je bil tiki mene, me je na-
govoril:

"Priatelj, tudi jaz sem bil vo-
jak, sedaj sem pa le popotnik,
ki bi rad v vasi druži — če nime
nič proti temu — nadalje-
val pot do gradu di Sangro."

"Kako pa veste, da sem name-
njen v ta grad?" sem vprašal.

Konjak je izrekel, je že ustre-
nil. Zveri so grozno zatulile in se
hitro umaknile. Toda čez nekaj
minut so pridrvele še ljuteje za
nama in takoj jih je bilo vse pol-
no okrog naj.

Po tujčevem zgledu sem tudi

jaz ustrelil na najbližjega volka.

Isti rezultat. Bolesten krik, bo-
ječ beg in nato zopet prejšnje

Ni bilo druge poti, kakor da

trdovratno zasledovanje.

jim pustiva svoja konja in sre-
čna bi bila, če bi si s tem resila

živiljenje. Stopila sva tesno sku-
pj, si podala desnici in prisegla

pri svoji časti, da braniva drug

drugega do zadnjega diha. Nato

sva izpustila uzdi in skušala kar

najhitreje priti naprej.

Konjak sva napravila par ko-
rakov, ko nama udari na ušesa

strašno tuljenje, lajanje in stoka-
nje. Vedela sva, da naju ljubki

živalci ne bosta nikdar več no-
sili. Sedaj ali nikoli je bil naj-

ugodnejši trenutek za beg. Lju-
bezen do živiljenja nama je ja-
jala orjaško moč in tako sva do-
spela na mesto, odkoder je burja

našla snaž in so se videla tla.

Našla sva tam zpet kol, ki je na-
mazanjal, da sva na pravi

poti. V daljavi so se lesketale lu-
cice v vasi Rocca Rosa in hitela

sava, da bi doseglia to rešilno po-
stajo.

Toda nevarnosti še ni bilo ko-
nec.

Kmalu sva zasišala za seboj
jezno renčanje in tuljenje.

Bilo je jasno: najina konja so
zveri že požrle in bili se se bolj
divje, ko so nekoliko okusile kri.
"Malo pred vasjo je mala ka-
pelice", mi je zaklical tujec. "Če
prideva tja, sva na varnem, Hi-
tiva."

Hitelova sva, kolikor so nama
dopolučale moči. Pogrezala sva se
v smeg in predno sva se mogla
izkopati, se name je približal en
volk na nekaj korakov. Videl
sem njegove svetlikajoče se oči in
slišal, kako je skratal z zobmi.

Potegnil sem svoj samokres in

sprožil.

Toda orožje je odreklo.

Vendar se je volk nekoliko
prestrasil. Skočil je nazaj, toda
že v naslednjem hipu je planil s
toliko večjim srdom naprej.

Zopet sem sprožil in samokres je

zopet odrekel.

Topot je zver samo obrnila gla-
vo in bi me popadla, da n'bil
moj tovariš srečnejš.

Zadel je volka, da se valjal nekaj časa s
svoji krvi, toda v hipu so ga do-
hiteli njegovi tovariši in ga raz-
trgali na drobne koščke.

Ta srečni slučaj nama je po-
magal, da sva se izkopalista iz s-
neži in hitela naprej. Srečno sva
dospela do kapelice in se še prav-
časno zaklenila, kajti volkovi
so bili takoj za nama.

Strašna je bila noč, ki sva jo
preživel tu.

Hodila sva vedno gor in dol in
si mela roke, da ne bi zmrznila;
zunaj pa se mešalo v groznih
akordih lajanje lačnih volkov s
tulenjem viharja.

Govorila sva prav malo, kajti
nobenemu se ni posebno ljubilo.

Ko sva videla, da se je začelo
daniti, sva glasno hvalila Boga,
da je naju rešil.

Polagoma se je popolnoma
zdanilo in volkovi so se vrnili v
gore. Rekel sem tovarišu, naj gre
z menoj v vas, da se tam ogrejeva
in okrepeva.

"Ne!" je rekel odločno, sko-
rjezno, "moram se vrniti".

"Menda ne boste še enkrat
prehodili strašne planjave?"

"Pač", je odgovoril in stisnil
ustnice, "v vasi nimam prijate-
ljivev."

Od vseh strani sva začula kma-
lu druge, tem enake glasove in
vedela sva, da sva od vseh strani
obdana od lačnih volkov, ki na-
ju bodo gotovo napadli.

Bližje in bližje je prihajalo
pogledal in položil roko na
mojo ramo, "ali vam smem na-
vajačo čast zaupati neko skriv-
nost?"

"Da, gotovo, priatelj.", je rek-
el, me gan-
ljivo pogledal in položil roko na
mojo ramo, "ali vam smem na-
vajačo čast zaupati neko skriv-
nost?"

"Zanesem se na vas".

"Ne boste se kesali".

"No, vidite, to noč vas je
spremljal Giacomo Ranieri, toda
ne povejte tega nikomur."

"Vi?" sem zaklical začuden in
prestrašen obenem, "vi ste ro-
parski glavar, katerega se vsi
vsi boje?"

"Ali kaj mi tukaj praviš o
smrkežu?"

"Koga? Saj ste me sami vpra-
šali! Pri njej tudi gospoda tako
lovi... Najmanjši otrok vam ne
bo lovil brez pritege. Seveda,

kodar se ne zastopi na to, ta poj-
de brez pritege lovit... Za tepea
se niso ljudje postav izmisliši..."

"Torej praviš, da si odvila
to babico zato, da bi jo imel za pri-
tego?"

"Zakaj pa drugega? Za prsta-
ne deliti ne!"

"No, za pritege bi bil lehk
vzel svinec, kroglico... Žreblič-
ček, ali kaj takega..."

"Svinec se po cesti ne pobira,
ampak ga je treba kupiti, a žrebli-
ček ni za tako rabo... Boljšega
ni na svetu kakor babica... Je dovolj težka in luknjice ima".

"Kako bedastega se dela! Ka-
kor da bi bil včeraj na svet pri-
sel, ali da bi bil iz neba pal... Kaj
ne veš, bratec, kaj more ta-
ko odvijanje povzročiti? Da bi
ne zapazil čuvaj, saj bi bil lehk
vzel s tira skočil. Koliko ljudi bi
bilo smrti storilo? Ti bi bil ljudi
ubil!"

"Bog nas obvari, kaj pa misli-
te, gospod! Zakaj bi jih ubil?
Kaj smo morebiti nevernik ali
kakšni razbojnik? Bodi ga Bog
zahvaljen, dobrí moj gospod, ne-
kaj dan sem že na svetu, pa ne da
bi kakšnega človeka ubil, ampak
še v glavo mi ni prišla kakšna
taka misel... Bog nas obvari in
sveta Mati Božja... Kaj pa mi-
slim?"

"Tihio!"

"Saj sem..." mrmra Denis.
"A kar je starosta nakavšil pri
obračunu, zoper to bi jaz preej
prisegel... Mi smo trije bratje:
Kuzma Grigorjev, potlej Jegor
Grigorjev in jaz, Denis Grigorjev..."

"Ne moti me... Eh, Semjon!
zavpije sodnik. "Odvedi ga!"

"Mi smo trije bratje"; mrmra
Denis, ko ga primeta dva krepli-
vojaka za rame in ga vedeta iz
dvorane. "Brat ne more biti od-
govoren za brata... Kuzma ne
plača, ti, Denis, pa budi odgovoren...
Sodniki! Da ni umrl po-
kajnji barin general, on bi vam že
pokazal, sodnikom... Treba je
soditi z razumom, ne tako tja e-
ten dan... Ce bi me tudi tepel,
naj bi me, da bi me imel le za
kaj, jaz mislim, da je treba po-
vesti..."

Zakaj pa, misliš, se gode ne-
srečne na vlakih? Odvij dve tri
babice, pa je nesreča tukaj!"

Denis se nasmehava in nev-
jetno škili na sodnika.

"No! Koliko let je iz vse vasi
babice odvijajo, pa se, hvala Bo-
gu, ni še nič primerilo, zdaj pa je
kar naenkrat nesreča... Ijudi ubil...
Ja, če bi šino odnesel, ja, recimo,
bruno črez progo položil, o ne, rečem, to bi bilo kaj dru-
zege, potem bi se res vlak pre-
vnil, a to... fej, babica!"

"Ali razumi vendar da so z
babicami sine pritrjene!"

"To mi vemo... Zato pa ne od-
vijamo vseh, ampak jih tudi ne-
kaj pustimo... Ne delamo tako
brez glave ne... se zastopimo na
to..."

Zlikovec.

A. P. Čehov.

Denis zdeha in se križa črez
usta.

"Lani je tukaj skočil vlak s
tira", pravi sodnik. "Zdaj vemo,
zakaj..."

"Koga pravite?"

"Zdaj, pravim, že vemo, zakaj
je vlak skočil s tira... Sedaj ra-
zumem..."

"Zato ste šolani, da razumete,
ljubezni gospodje... Bog je že
vedel, komu je dal pamet... Saj
vi bi tudi razločili, kako in kaj,
a čuvaj je tako pameten, kakor
mi, brez vsake zastopnosti. Kar
za vrat prime, pa vleče... Prej
prevdari, potlej šele vleci člove-
ka! Šaj pravijo, kmet je kmet,
taka je tudi pamet... Zapisite
tudi, visoki gospod, da me je dva-
krat po zobe vdaril in enkrat v
prsa..."

"Ko je bila pri tebi preiskava,
so našli še eno babico... Kje si
to odvila in kdaj?"

"Jaz je nisem odvila, meni jo je
dal Ignjatka, kritega Semjona
sin... To je tista, ki je ležala
pod skrinjo, a ona, ki se valja na
dvorišču po saneh, tisto sva z
Mitrofanom odvila."

"S katerim Mitrofanom?"

"Z Mitrofanom Petrovim...
Kaj ga ne poznate? Mreže dela
in jih gospodi prodaja. On potre-
buje dosti takih babic. Na vsako
mrežo jih gre skoraj devet..."

"Poslušaj ... 1081. paragraf
kazenskega zakonika govorja, da
za vsako namenoma storjeno po-
škodbo železniške proge, vsled
katere more priti v nevarnost
prihodnji po tej progi prihajajo-
či transport, in je krivec vedel,
da se more zgoditi nesreča... ra-
zumeš? vedel! seved

Ljubavna pisma.

Crtica. Priredil G. P.

Claude Seneschal je oslepel v svojem petnajstem letu. Sprva se je delal pogumno ter se je veselo smejal svoji stari materi, ko je glas so le preoprostil zadušile solze. Nato se ga je polastila takra razjarjenost, da se je utopil v nenu premišljevanja. Niti najmanjšega sledu ni ostalo od nekdaj tako prešernega, krepkega dečka. Postal je mož brez krvii, suhega telesa, upognjenega hrbita in žalostno nizol mahajoče brade. Obraz je izražal brezupnost slepev in težke roke so le še delale kretanje zatajevanja in odrekovanja.

Konečno je živel tjavendan v svoji nastonjači in mati mu je z enakomernim, uspavajočim glasom prebirala verze.

"O mati", je dejkalova, "ti ne razumeš niti Victor Hugo-ja, niti Baudelaire, niti Verlaine!"

"Ne deči", je odvrnila Mme. Seneschal, "Cuvstva teh pesnikov so mi neumljiva. Nikdar nisem ljubila nikogar drugače kot tebe..."

Tedaj je razprostrel svoji roki proti materi ter jo pritisnil k sebi. Vse je vedel od nje. Znana mu je bila njena milost brez veselja, ujen zakon z babnjekom in ujema razporoča po nesrečno preizkušenju.

"Najini usodi sta si slični", je rekel: "Kaj so ti koristile tvoje oči, uboga manica?"

"Da gledam tebe."

Edino veselje obeh je bilo košilo v nedeljo opoldne. Prišel je k njima edini gost: gospod Lethistatt, hivši notar, kojega dobrodošnost v veselo razpoloženje je nekoliko vzdramilo Claude. Pri likerji je navadno izginila Mme. Seneschal in gospod Lethistatt je pričel prijedovovati hruškozne povesti.

"Iti bi moral na prost", je rekel nekoč. "Ako pomislim, da nimam nobenega prijatelja v tujih letih! Za vrata! Mater imas, seveda, to je že prav, a posušil se bo čisto, čisto posušil! Saj si vendar ravnotak kot drugi ter bi moral tudi tako živeti. Ženske..."

Tedaj je dvignil Claude svojo desnicu.

"Ženske!... Pustite to... ženske... bi me ljubile kvečjim iz sočutja, radovnosti ali pa radi denarja..."

"Tako se godi tudi onim, ki vidijo!"

"Ze mogoče, a kdor živi v večni noči, kot jaz, ima tako lepe sanje..."

Kljub temu pa je privolil nekoga dne, da prisostvuje veliki pojedini, katero je prejšnji notar priredil vsako leto. Posadili so ga med dve klepetavi ženski, ki sta se vedri kot dve usmiljenki, mu malivali pijače, pripravljali jedila, da pokajeta svojo milosrdenost. Domov je prisel z razdvojeno dušo. A teh par ur, ki jih je bil prebil ob strani teh dveh žensk, kateri si je predstavljali lepi, ga je silno vznemirjalo. Ker so ljubke roke božale njege, ker je vduhaval nepoznanec disave, ga je prevzela žafost, silno hrepenuje.

Mme. Seneschal je to zapazila. Ze dolgo časa je prežala na vsko željo v tem ugalem obrazu, v katereju jen, kljub vsemu, našla poteko očeta. Tega se je bila baš bolj kot vsega drugega in še to malo, kar je ostalo v tem bitju od onega moža, jo je vznemirjalo.

Počasi, a zagotovo je sklenila, da spred svojemu sinu roman. Trikrat na teden je prišla k njiju Marti ne deld. Bilo je to že ovelno bitje, redkih las, ki je v mladih dneh nekje v provinci dobio drugo dario za igranje na glasovir. Mme. Seneschal jo je bila nekoč srčala, ko je šla z dvomljivim človekom.

"Moj Bog! Enega človeka se mora pač imeti v življenju!", se je opravičevala Marta. "Obljubil mi je, da me bo poročil. Tako dovetzen je za glasbo... Vedno mu igram Mendelsohna..."

Nekoč se je celo zjokala: zapatil jo je bil. Mme. Seneschal jo je po moči tolzila ter ji naenkrat stavila predlog, naj dela družbo njenemu sinu, seveda proti dobrati plači. Predlog je Marti zelo ugaljal. Konečno pa je razkrila Mme. Seneschal celotni svoj načrt ter ji je objabil kraljevsko nagrado, aka ga srečno izvede. Marta še nikoli ni videla slepega, ki je živel samotno v svoji sobi. Brez pomisla iz dobicažljeno-

sti in neke vrste ljubezni do romantične je sprejela ponudbo.

* * *

Osem dni pozneje je predstavila Mme. Seneschal svojemu sinu Mme. Henneviex, hčerkko nekdanje prijateljice iz penzionata. Marta je igrala svojo ulogo zelo dobro. Claude je bil zelo iznzel ter je kazal neke vrste dočasno dvorljivost. A obiskovalka je sedla za klavir, pričela igrati in nato jo je Claude sam prosil, naj pride še čimprejje moč. Ljubil je gedbo z globoko strastjo ter je našel v njej neke vrste pozabljenja, neke vrste ljubko-trpke omame.

Zvečer je našel gospod Lothistatt slepega zgornjejšega kot po nadalju. Ko je obrnila Mme. Seneschal hrbot, je rekel Claude:

"Kako sem oblečen? Najbrž tako, kot je bilo moderno leta 1895. Pošljite mi svojega krojača... Mama skrbi le za to, da imam po zimi gorko in poleti lahko obleko..."

Cisto polagoma se je izvršilo čudo. Marta se je pokorila predpisu, da kolikor mogoče male govor ter se s tem izogneg besedam, ki bi žalile vedno čuječe nezupanje Claudea. Mesto tega pa je pogosto sedla za klavir ter igrala predvsem sentimentalne komade. Slepce je poslušal ter je bil kmalu plen ljubomornega nemira kot da mu je zaupala povest svoje ljubezni. Nekega dne je suhim glasom zaukazal:

"Dost! Prosim vas... Ne čutim dobro... Mati..."

"Madame Seneschal je v svoji sobi. Oblaci se..."

"Oprostite mi... Bolnik sem in zelo nervozan".

Ona pa je rekla:

"Popolnoma ste oproščeni... Pridejo dnevi, ko moti človeka celo godba".

Dvignil se je ter šel za glasom. Misil je, da je še daleč, ko je zadel ob njo. Omahnil je in ona ga je podpirala, in tako je spoznal, ne da bi vedel, ali ga je dal on ali ga je sprejel, brezprimerno blaženost prvega poljuba.

Idila je trajala tri mesece. Popolnoma izpremenjeni Claude je našel zoper mladostno svežost svojih prejšnjih let. Potem pa je postala Marta sita te komedije. Mme. Seneschal je poslala pismo, v katerem je poročljivo naznamila, da je nekje v Belgiji z onim drugim otvorila kavarnero ter da se ne bo nikdar več vrnila. Prestrašena mati se je, bala, da bi sin nebolel ter je sklenila, da bo nadaljevala roman v pismih...

V prvem pismu, katerega je pisala, je utemeljila nemadni odhod Mme. Henneviex in prihodnjenega soproga ter je namignila, da se bo kmalu vrnila...

Vsaki dan je prišlo pismo. Stari sluga jih je čital svojemu gospodu Claude je bil ves očaran.

Ob prilikl njihovih sestankov se je kazala Marta zelo redkobedna, malo zaupna. Včasih ga je celo oddihala z različnimi čustvenimi surovostmi. Pisma pa so bila tako krasna, tako nežna, tako ginkliva, polna globoke strasti. Prav prijetno ga je iznenadio, da je našel v njih vedno to, kar je hotel čitati. Kako ga je poznala ta ženska! Besede niso bile več besede, temveč balzam. Na vsak način ga je sedaj nekaj vezalo na življene. Cutil je, da ga to doljno, nesrečno bitje ne more pogresati. Zarvest, biti nekomu nekaj, ga je navdajala s pravim možkim ponosom. Narekoval je dolge odgovore, opomjal ljubljeno, naj se kmalu oprosti ter se ji je posvečal z vedno rastocim navdušenjem... Neki stavek ga je pač nekoč napotil k temnim dvonom. Velel ga je prebrati dvakrat in dvom se da je ojačil. Ves nezupen je se je, da se uganja z njim burke. Da piše morda mati pisma, samo da bi ga potolnil.

"Mati", je vprašal nekoč Mme. Seneschal neposredno. "Mati, saj dobra tovariša, kaj ne? Saj ti smem vprašati... Ali je mogome, da nisi nikoli ljubila?..."

"Nikoli!"

"Niti v svoji fantaziji?"

"Niti tega ne. Prav kot mnogo ženk. Potolažil se ako imajo otroka."

To ga je potolažilo. Pisma so bila vendar od Marte. Najbolj žejnalen posmehni čut bi ne morebiti takoj pristnih strun.

Nekega poletnega večera pa je v druzi gospoda Lethistatt stal pri oknu ter kadil smodko, se mu je zdel star prijatelj melanholičen kot da je umirajoča lepotna večera omamila tega velega stareca. Govorila sta o ljubzni.

"Moje življenje je bilo zavoženo", je zdihoval Lethistatt ...

Biti samec bez domovja, to se ne zdi človeku prijetno vsaki dan, vidiš?..."

Nastal je premor, nato je dočasno.

"Nič slabega niti, ako ti priznam: Izbil sem nekoč tvojo mater... Bil sem brez stalne službe... Naši starši so bili proti ženitvi..."

Claude je vzdrhtel.

"In ona? Ona? Moja mati... li vas je ljubila? Povejte! Meni lahko poveste..."

Lethistatt je globoko vdihnil.

"Mislim da... Bila sva zaročena par let... Jaz sem bil v provinci, tvoja mati v Parizu... Dobival sem od nje občudovanja vredna koprenačna pisma, prava mojstrska dela vere in odkritosrečnosti... Potem pa so jo omožili... In sedaj sva starca skrbila le za to, da imam po zimi gorko in poleti lahko obleko..."

Claude je našel gospod Lothistatt slepega zgornjejšega kot po nadalju. Ko je obrnila Mme. Seneschal hrbot, je rekel Claude:

"Kako sem oblečen? Najbrž tako, kot je bilo moderno leta 1895. Pošljite mi svojega krojača... Mama skrbi le za to, da imam po zimi gorko in poleti lahko obleko..."

Cisto polagoma se je izvršilo čudo. Marta se je pokorila predpisu, da kolikor mogoče male govor ter se s tem izogneg besedam, ki bi žalile vedno čuječe nezupanje Claudea. Mesto tega pa je pogosto sedla za klavir ter igrala predvsem sentimentalne komade. Slepce je poslušal ter je bil kmalu plen ljubomornega nemira kot da mu je zaupala povest svoje ljubezni. Nekega dne je suhim glasom zaukazal:

"Dost! Prosim vas... Ne čutim dobro... Mati..."

"Madame Seneschal je v svoji sobi. Oblaci se..."

"Oprostite mi... Bolnik sem in zelo nervozan".

Ona pa je rekla:

"Popolnoma ste oproščeni... Pridejo dnevi, ko moti človeka celo godba".

Dvignil se je ter šel za glasom.

Misil je, da je še daleč, ko je zadel ob njo. Omahnil je in ona ga je podpirala, in tako je spoznal, ne da bi vedel, ali ga je dal on ali ga je sprejel, brezprimerno blaženost prvega poljuba.

Claude je našel gospod Lothistatt slepega zgornjejšega kot po nadalju. Ko je obrnila Mme. Seneschal hrbot, je rekel Claude:

"Kako sem oblečen? Najbrž tako, kot je bilo moderno leta 1895. Pošljite mi svojega krojača... Mama skrbi le za to, da imam po zimi gorko in poleti lahko obleko..."

Cisto polagoma se je izvršilo čudo. Marta se je pokorila predpisu, da kolikor mogoče male govor ter se s tem izogneg besedam, ki bi žalile vedno čuječe nezupanje Claudea. Mesto tega pa je pogosto sedla za klavir ter igrala predvsem sentimentalne komade. Slepce je poslušal ter je bil kmalu plen ljubomornega nemira kot da mu je zaupala povest svoje ljubezni. Nekega dne je suhim glasom zaukazal:

"Dost! Prosim vas... Ne čutim dobro... Mati..."

"Madame Seneschal je v svoji sobi. Oblaci se..."

"Oprostite mi... Bolnik sem in zelo nervozan".

Ona pa je rekla:

"Popolnoma ste oproščeni... Pridejo dnevi, ko moti človeka celo godba".

Dvignil se je ter šel za glasom.

Misil je, da je še daleč, ko je zadel ob njo. Omahnil je in ona ga je podpirala, in tako je spoznal, ne da bi vedel, ali ga je dal on ali ga je sprejel, brezprimerno blaženost prvega poljuba.

Claude je našel gospod Lothistatt slepega zgornjejšega kot po nadalju. Ko je obrnila Mme. Seneschal hrbot, je rekel Claude:

"Kako sem oblečen? Najbrž tako, kot je bilo moderno leta 1895. Pošljite mi svojega krojača... Mama skrbi le za to, da imam po zimi gorko in poleti lahko obleko..."

Cisto polagoma se je izvršilo čudo. Marta se je pokorila predpisu, da kolikor mogoče male govor ter se s tem izogneg besedam, ki bi žalile vedno čuječe nezupanje Claudea. Mesto tega pa je pogosto sedla za klavir ter igrala predvsem sentimentalne komade. Slepce je poslušal ter je bil kmalu plen ljubomornega nemira kot da mu je zaupala povest svoje ljubezni. Nekega dne je suhim glasom zaukazal:

"Dost! Prosim vas... Ne čutim dobro... Mati..."

"Madame Seneschal je v svoji sobi. Oblaci se..."

"Oprostite mi... Bolnik sem in zelo nervozan".

Ona pa je rekla:

"Popolnoma ste oproščeni... Pridejo dnevi, ko moti človeka celo godba".

Dvignil se je ter šel za glasom.

Misil je, da je še daleč, ko je zadel ob njo. Omahnil je in ona ga je podpirala, in tako je spoznal, ne da bi vedel, ali ga je dal on ali ga je sprejel, brezprimerno blaženost prvega poljuba.

Claude je našel gospod Lothistatt slepega zgornjejšega kot po nadalju. Ko je obrnila Mme. Seneschal hrbot, je rekel Claude:

"Kako sem oblečen? Najbrž tako, kot je bilo moderno leta 1895. Pošljite mi svojega krojača... Mama skrbi le za to, da imam po zimi gorko in poleti lahko obleko..."

Cisto polagoma se je izvršilo čudo. Marta se je pokorila predpisu, da kolikor mogoče male govor ter se s tem izogneg besedam, ki bi žalile vedno čuječe nezupanje Claudea. Mesto tega pa je pogosto sedla za klavir ter igrala predvsem sentimentalne komade. Slepce je poslušal ter je bil kmalu plen ljubomornega nemira kot da mu je zaupala povest svoje ljubezni. Nekega dne je suhim glasom zaukazal:

"Dost! Prosim vas... Ne čutim dobro... Mati..."

"Madame Seneschal je v svoji sobi. Oblaci se..."

"Oprostite mi... Bolnik sem in zelo nervozan".

Ona pa je rekla:

"Popolnoma ste oproščeni... Pridejo dnevi, ko moti človeka celo godba".

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

VRADNIKU

Predsednik: IVAN GURIE, 807 Cherry Way or Box 17, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn. Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn. Box 124.
Pomočni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb. 1204 Box 1500.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn. Box 161.
Kaznik: ALOJS VIRANE, Lorain, Ohio, 1798 E. 20th St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN S. IVERG, Joliet, Ill., 280 No. Chicago St.

HADZORNIKI:

ALOJS KOSTELIC, Salida, Colo. Box 522.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich. 115 — Th St.
EDWARD SPINAR, Kansas City, Kan. 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZENIK, Burdine, Pa. Box 128.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn. Box 712.
MARVIN KOCHVAR, Pueblo, Colo. 1212 Miller Ave.

Vsi dopusti naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse donarne podlage
so na glavnega blagajnika Jednotke.

Društvene gospodine: "GLAS NARODA".

Naznanilo in priporočilo.

Braddock, Pa.

Ker dobivam več pisem od krajevnih društev, da so volili delegata za deveto glavno zborovanje J. S. K. J., da pa niso imela številna tridesetih članov skozi celo leto in vsled tega niso opravljena poslati delegata, naznanjam tem potom vsem društvo, da bode moralno tako društvo samo plačati stroške ali pa delegat sam. To naj si zapomnijo vsi, da ne bode potem nepotrebnih sitnosti. Toliko v prijazno pojasnilo!

J. A. Germ, gl. pred. J. S. K. J.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Vojak na dopustu je okljal cрџника. Dne 13. julija je bila v St. Vidu pri Zatincim veselica gospodarskega društva. Prišlo je na zelo živahno veselje mnogo različnih ljudi, med drugimi tudi po domače Migovec fant, ki je bil radi pretepanje že prav pogosto kaznovan in ki je bil takrat ravno na dopustu za žetev doma. Na veselicu je bil tudi orožnik Klemeš kot zasebnik in ne službeno. Mirno se je zabaval po svoje in z nikomur ni imel nobenega prepira. Okoli polnoči odide, oborožen le s sabjo, domov. Nedaleč od gostilne dobi iz zasede od zadaj s kolom tako močen udarec po glavi, da se je onesvestil v zgrudil na tla. Migovec mu je, ko je ležal onesveščen na tleh, prerezal menda s krivev vrat od uhlja do ovratnika in bi mu bilo potreben vratno glavno živilo, če bi ne bil trdi ovratnik zadržal silnega sunka. Orožnik je prišel medtem k zavesti, skočil uredno pokoneci in zagrabil napadaleca, da ga aretira. V tem trenutku ga je udaril neki pajda Migovevca od zadaj s kolom po glavi, da se je zopet onesvestil in padel po tleh, kjer so ga napadaleci neusmiljeno osuvali z nožem. Od podplatov do temena ima polno velikih in široko zvezavčnih ran. Orožnika so odpeljali v vojaško bolnišnico v Ljubljano, Migovevca pa v zapor.

Umrila je v Žužemberku dne 21. julija gospa Josipina Küsel, e. kr. davkarjeva vdova in mati e. kr. sodnika v Žužemberku, star. 68 let.

Ostrašni toči na Dolenjskem se poroča iz Dvora pri Žužemberku sledete: V nedeljo dne 27. julija so nenadoma prihurneli silni oblaki in vsili na našo občino načrnost strašno množino, kakor orehi debele toče. Posebno hudo so prizadete vasi Dvor, Gornji Kot, Mačkovec in Sadinja vas ter Gornji in Doljni Križ v Žužemberški občini. Poljski pridelki, posebno koruza, oves in ajda, so popolnoma uničeni. Hudo so prizadeti tudi naši vinogradni, ki ze več let radi slabe letine niso niti pridelali, letos pa jima je strašna toča polomila vse mlade nasade in potokla še tisto malo, kar so upali, da bodo pridelali.

Onesvestil se je v Gradišču 35-letni zidar Ivan Bremek, rodom iz Srednjih Gamelj, ter se pri padeu na tla na glavi telesno poškodoval. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v deželno bolnišnico v Ljubljani.

Tifus v Mostah je zahteval že drugo žrtev. Dne 1. avgusta je umrl na tifusu delavec Jurij Schuster, delavec v zalogi piva Puntigam, stanuje na Selu št. 50, občine Moste.

Umrila je v Ljubljani dne 3. t. m. gospa Helena Golob, mati A. Goloba, strojnika "Narodne tiskarnice".

ka ženska ki je hotela prestopiti v koroški vlak. V nekem tretjem vlaku je neka ženska porodiča in zjutraj je skočila z že vozečega vlaka delavka ter se težko poškodovala.

Pčar. Iz Ptuja poročajo, da je dne 29. julija ogenj v Sp. Hajdunu posestnici Terezijski Zupanič in posestniku J. Zupaniču uničil vsa poslopja, posestniku Čebuju pa gospodarska poslopja. Skoda je zelo velika, ker je bilo že veliko poljskih pridelkov pod streho. Pri posestnici Zupaniču so bili ravno nastanjeni huzarji iz radgonske garnizije; tudi tem je zgorelo več stvari ter sedla, puške in jermenje celega 6. eskadrona. Ptujski gasile so ogenjomejili in pogasili.

Iz Hoč poročajo, da od 1. avg. naprej vozi pošta s poštnega urada na kolodvor.

Otvritev novega mostu v Mariboru se bo izvršila brez posebnih slovesnosti, ker Mariborčani niso vedo, ali bi novi most blagoslovil katoliški ali protestantovski duhovnik. Najbolje je, da ga blagoslovita oba. Dvojno bo bolj držalo in ne bodo požalni ljudje ne na eni ne na drugi strani užitljeni.

Mladostna vložilca. Orožniki so dognali, da sta deset let stari Janez Mak in osem let stari Anton Mak večkrat vložilca v kapelico na Gorici pri Celju in izpraznili nabiralnik; tudi iz Zagodetove vincičke sta pokradila več stvari. Iz teh dveh mladih tičkov pa še utegne kaj zrasti!

PRIMORSKO.

Goriške deželne zbirke volitve. V slovenskih mestih in trgih zmagajo napredni kandidati dr. Podgoršnik. Klerikalci mu niso postavili protikandidata, ker vedo, da prav nič ne opravijo in bilo bi skoda časa in denarja za tak brezupen boj. — Pri volitvi v skupini laških mest in trgov so dobili slovenski kandidati dr. Peter Medvešček, odvetniški kandidat; dr. Ernest Dereani, zdravnik; Josip Hrovatin, posestnik in nadučitelj, in Alojzij Brajnik 342 glasov; laški liberalci Jurij Bombig, dr. Cesecutti, dr. Paseoci in dr. Pinavsig 1001 glasov; laški klerikalci dr. Pontoni, Friderik Smuzig in P. Culot 704 glasov; socialni demokrati 53 glasov. Potrebna je torek ožja volitev med laškimi liberalci in med laškimi klerikalci. Slovenci so dosegli s svojimi številnimi kandidati v takozvanih laških mestih neprisakovano lep uspeh in bodo odločevali pri ožji volitvi.

Naležljive živinske bolezni. Uradno naznanjene so sledeče naležljive živinske bolezni: Kuga na govej in parkljih v Dolini, Klanec, Sezani, Tomaju, Velikem Repnu in Tržiču. Garje v Dekaniji. Svinjska kuga na otoku Črnušu in v Kastvu. Rožapila v Matereji. Podgradu in Trstu.

Kupčija z dekleti — moderne tajnice. Neki Demetrij Mamoli iz Ougulina na Hrvaskem je pisal več dekletom, ki so iskale potom inseratov službe, da naj se zglaše pri njem v Trstu. Dekleta so res prišla in on je obljubil vsaki, da jo vzame za tajnico in začetno mesecu plačo 100 K. Povedal je dekletom, da njihovo delo ne bude težko in da ne zahteva nič drugega, kot da so prijazne z gospodi, ki pridejo v njegov urad. Nekaj deklet je ostalo pri njem, toda predno so nastopile službo, katero bržkotne-niti poznale niso, je aretirala policija na ovadbo nekega dekleta, ki je spoznalo sleparijo, njihovega ljubezljivega gospodarja in ga izročila sodišču.

Predzen italijanski podanik. V Cervinjanu so aretirali nekega Giulia Confortija, ki je doma iz Florence. Osamljen je bil tativne. Dne 12. junija je bil ušel iz zapovedi. Orožnik Grossberger ga je zasedel drugi dan na poti v Škodovko. Confortija je končno presedalo to zasedelovanje po oružniku, zato je začel metati na moža postave kamenje, ta pa je ustrelil v zrak, s čimer je oplašil predzerna Italijana tako, da ga je mogel zvezati in odpeljati na varno. Pred sodiščem se je Conforti zagovarjal zaradi obdolžitve tativne, če pa se mu ni moglo dokazati, dokazalo pa se mu je javno nasilstvo proti orožniku, zaradi česar je bil obsojen na pet mesecov težke ječe. Ko prestane kaznen, ga pošljemo z odgonom v Italijo, kjer ga bodo sprejeli z odprtimi rokami in mu dali zopet za 9 mesecov prostoto hrano in stanovanje, pred čemer je bil pobegnil v Avstrijo.

Dva ptička vjetra. V Trstu so aretirali 36 let starega Janeza Bonettija iz Padove, ki je v svoji domovini nekega ogoljušal za pet let.

Z mariborskega kolodvora počela "Grazer Volksblatt": V noči 27. na 28. julija se je zgodilo v postajočih vlakih več burkljivih slušajev. V prvem jutranjem brozolvaku je začela blazneti neka 19letna dama v kupeju I. razreda; razsajala je tako, da so jo morali zvezati. Ko je došpel drugi brozolvak, je umrla v njem ne-

tisoč lir in pobegnil v eldorado italijanskih lopovov, v Trst. — Na ukaz deželnega sodišča v Celovcu pa so prijeli v Trstu Pavla Sommererja iz Rudolfovega, ki je bil uslužben pri neki tvornici pianinov kot potnik in je kot tak ukral 400 kron.

Pčeslica prečute noči. Po prečuti noči so se vrzali dne 27. julija zjutraj trije pomorsčaki na krov ladje "Borgolauro", ki je zasidrana ob pomolu v Miljah pri Trstu. Pijani so bili vse trije, a dva sta prešla preko brv srečno na krov, tretji — 57 let stari kurjač Peter Petronio — pa je omahnih in padel v morje. Začel je v obupu kleicati na pomoč, a onadvaka sta odkrivala v kabino, ne da bi mu pomagala iz vode. In tako je utonil. Šeite čez četrte ure sta se tovarša domisila, da Petronio ni na tistih skočil. Našla sta ga na mrtvega.

Novi železniški zvezzi v Italiji. Milanski list "Il Sole" piše v eni svojih zadnjih stevilki o železniških zvezzi med Vidnom in Kanalom. Porabilo naj bi se dosedanja proga do Čedad, od tod pa naj se napravi nova proga do kanalske postaje. Za promet z Italijo bi bila ta proga zelo velikega pomena, ker bi bila dosta krajša in bolj direktna, kakor proga čez Tržič in Červinjan. Italijanski vojaški krogri imajo proti tej progi sicer dosti pomislekov, če, da bi imela Avstrija v slučaju vojne odprto pot v laško ravan, proti temu pa piše omenjeni list, da je prav lahko v slučaju vojne pokvariti predor iz Kanala proti Italiji, s čimer bi postala cela proga nerabna. Ta zvezza pa bi tudi skrajšala zvezzo z Benetkami in bi zlasti skodovala Gorico. Proga bi stala s predorom vred, ki bi bil dolg okoli 2 km, samo kakih 6 milijonov krov.

V merje so spustili dne 2. avg. v Muji po ladjeveldni sv. Roka zgrajen parnik "Laguna". **Goriški zdravnik v Londonu.** Na mednarodni kongres zdravnikov, ki je letos v Londonu, so odšli iz Gorice doktorji: Dereani, Bader, Gressig in Morpurgo.

Številna volitve. V Gorici so bile volitve v skupini laških mest in trgov, ki so se v zadnjem času dogodile v raznih deželah, naročilo vsem deželnim finančnim oblastim, naj se kolikor mogoče ozirajo pri pobiranju davkov na omo prebivalstvo, ki je bilo vsled teh nesreč oškodovan. Glede davka od zemljišč in poslopij so se davčne oblasti opozorile na odpise, ki so za take slučaje omenjeni v zakonu, in jim je bilo ukazano, da se poslužujejo teh zakonitih določil, da prizanesljivo uporabljajo predpise o formalnem postopanju in da se ozirajo tudi na poznejše napovedeve skode. Tudi je finančno ministrstvo objavilo, da bo koliko mogoče upoštevalo ter reševalo prošnje za podaljšanje roka za plačevanje davkov in prošnje za drugo eksekucijske olajšave.

Svinjska kuga razsaja v Knežaku, Šmihelu, Šempetu in Zagorju, rožapila pa v Hrenoveah. **Številna kosa.** V Brezici pri Brezicah je umrla Ana Lepšina, marljiva in poprepjek krepka kmečka mladenka. Zavratna bolezni jo je nenadoma položila na mrtvaški oder. — V Leskovcu pri Ptiju (Strme) je umrl dne 27. julija, sprevoden s svetimi zakramenti, dolgoletni cerkveni ključar Ant. Potočnik. Še v soboto 26. julija se je odločil, da pojde v ponedeljek iskat zdravja k usmiljenim bratom v Gradec. Pa že v nedeljo zaravo je ob eni odšel, pa ne v Gradec, ampak v večnost. — V Lažišču pri Laškem je umrl dne 21. julija Janez Lapornik, star 53 let. — Na Vidnu ob Savi je umrla gospa učiteljica Klotilda Aparnik, rojena Trnšek. — V Hočah pri Mariboru je promislila deklica Marija Aško. — Na Gomilskem sta umrli posestnik J. Bolin in osmošolec Kristof Lončar. — Na Draženbergu pri Sv. Ani na Kremberku je umrla posestnica Marija Holer. — Pri Sv. Marjeti ob Pesnici je promisil bivši posestnik Janez Potočnik, star 82 let.

Smrtna kosa. V Brezici pri Brezicah je umrla Ana Lepšina, marljiva in poprepjek krepka kmečka mladenka. Zavratna bolezni jo je nenadoma položila na mrtvaški oder. — V Leskovcu pri Ptiju (Strme) je umrl dne 27. julija, sprevoden s svetimi zakramenti, dolgoletni cerkveni ključar Ant. Potočnik. Še v soboto 26. julija se je odločil, da pojde v ponedeljek iskat zdravja k usmiljenim bratom v Gradec. Pa že v nedeljo zaravo je ob eni odšel, pa ne v Gradec, ampak v večnost. — V Lažišču pri Laškem je umrl dne 21. julija Janez Lapornik, star 53 let. — Na Vidnu ob Savi je umrla gospa učiteljica Klotilda Aparnik, rojena Trnšek. — V Hočah pri Mariboru je promislila deklica Marija Aško. — Na Gomilskem sta umrli posestnik J. Bolin in osmošolec Kristof Lončar. — Na Draženbergu pri Sv. Ani na Kremberku je umrla posestnica Marija Holer. — Pri Sv. Marjeti ob Pesnici je promisil bivši posestnik Janez Potočnik, star 82 let.

Obscen je bil v Mariboru 22-letni trgovski pomočnik Ivan Kolmančič iz Okoslavcev v Slov. gorieh zaradi golujši s poštno-mliničnimi knjižicami na osem mesecov ječe.

Z mariborskega kolodvora počela "Grazer Volksblatt": V noči 27. na 28. julija se je zgodilo v postajočih vlakih več burkljivih slušajev. V prvem jutranjem brozolvaku je začela blazneti neka 19letna dama v kupeju I. razreda; razsajala je tako, da so jo morali zvezati. Ko je došpel drugi brozolvak, je umrla v njem ne-

brez odbitka. Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Za vloženega denarja jamic zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljana.

Rezervna vloženja vloženega denarja je nemogoča,

ker je po pravilih te hraničnice, potrjenih po c. kr. deželni vladni izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem.

Zato vlagajo v to hraničnice denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkven, in občine občinskega denarja. Tudi iz Amerike se nalaga največ denarja v to hraničnico.

Naš dopisnik v Z jed. državah je že več let

brez odbitka.

Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Za vloženega denarja jamic zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljana.

ska z vsem premoženjem in vso davčno močjo. Izguba vloženega denarja je nemogoča,

ker je po pravilih te hraničnice,

Ded Arhip in Ljonka.

gladil s svojo tresočo roko njegovo glavo.

Ljonka se je zgnal in je vpril v določno obrežne strmine in sta zrila dolgo molče na urne motne valove Kubana, ki je pijuškal ob njunih nogah. Ljonka je zadrenjal, a ded Arhip, čutec topo in duševne bolesti v svojih prsih ni mogel zaspati. Od temnorjavje zemlje sta se j-dva odražali razčapani in skrčeni postavi, slišni dvema revnima krepama — ena večja, druga manjša; in njiu utrujena in potna, od solnečne zagorela ter prasna obrazu sta bila prav iste barve kot temne eunje, ki so pokrivale njuni telesa.

Ded Arhip je iztegnil svojo dolgo koščeno roko preko ozke pescene proge, ki se je vila kakor rumen trak t. po bregu med strmino in reko, a dremajoči Ljonka, manjhen, slaboten ter skričen, se je zdel v svojih krpah kakor grčeva vejica, odlomljena od deda — starega usahlrega drevesa, ki ga je prineslo in vrglo sem na pesečno hladno in silno lavozno reko.

Podpirala svojo glavo z rokami, je gledal ded na nasprotne breg, ki je bil ves oblit s solnčnimi žarki ter na redko obasjen z vrbivom gmovjem, iza katerega je molč na enem koncu črni rob broda. Bilo je tam dolgočasno in pasto. Od reke je vodila siva cesta v globino stepi. Ta cesta je bila neusmiljeno ravna in suha, in to je napolnjevalo deda z žalostjo.

Njegove motne in vnete oči z rudečimi in zateklimi vekami so mezikale otožno in nemirno, a na gubani obraz je drgetal od bolesti in tuge. Včasih je pokašljeval pridruženo, ozrl se je skrbne na vnuku in si zakril z roko usta. Kašelj je bil hričav in zadušljiv; prisilil je deda, da je moral vstati, a iz oči mu je izzeman solze.

Razen tega kašlja ter tihega butanju valov ob pesečni bili slišati v stepi nikakega glasu. Razprostirala se je po obeh straneh reke, velikanska, rujava, občnina od solnečna, a šele tam, daleč na obzorju, jedva vidno starčevin, očem, se je rahlo zibalo zlato morje pšenice, in prav ob njem je padalo naravnost na zemljo svetlofjano nebo. Na njem so bili videti v daljini obriši treh vitkih topov, zdelo se je, da se sedaj manjšajo in potem zopet večajo, a nebo in pšenica, ki ju zakriva, se dvigata in zopet padata;... mahoma pa se je skrilo vse za bleščajočim srebrno preprogo stepnega srečnega slepišča...

Ta vihajoča, žareča in varljiva preproga je prifotila iz daleje včasih prav do brega reke, in takrat je bila slična sama reki, ki se je zlila nakrat z nebo, tako čista in mirna kot nebo, in sicer zato, da ozrl od vročine izmučeno stopo. Toda izginila je zopet.

Kot Velikorus, ki ni šel nikdar v stepi, a ga je pogušal sedaj vanjo laktota, ded Arhip še ni virel take prikazni; mel si je oči ter je razmišljal ves zlostven, da mu vzameta ta vročina in step vid, kakor sta mu že vzeli zadnje ostanke moči v nogah, ki ne morejo prehoditi več, kakor prej v domovini, 30 vrst na dan, nego zmagajo komaj polovico.

Danes mu je bilo hujše in slabše, kakor kdaj prej v poslednjem času. Cutil je, da umrje kinalu, in dasi je bil napram temu popolnoma ravnodušen in ni tega mnogu razmišljal, kakor da gre za neizbežno dolžnost, ki je vendar želel, umreti daleč od tu, v svoji orlovske guberniji; poleg tega pa ga je silno mučila misel, na vnuca... Kam se naj dene Ljonka?

To vprašanje si je stavil po večkrat na dan, in vselej se mu je pri tem skrčilo sreča, obilil ob tem, da mu vratil se preko vročine izmučeno stopo. Toda izginila je zopet.

Kot Velikorus, ki ni šel nikdar v stepi, a ga je pogušal sedaj vanjo laktota, ded Arhip še ni virel take prikazni; mel si je oči ter je razmišljal ves zlostven, da mu vzameta ta vročina in step vid, kakor sta mu že vzeli zadnje ostanke moči v nogah, ki ne morejo prehoditi več, kakor prej v domovini, 30 vrst na dan, nego zmagajo komaj polovico.

Danes mu je bilo hujše in slabše, kakor kdaj prej v poslednjem času. Cutil je, da umrje kinalu, in dasi je bil napram temu popolnoma ravnodušen in ni tega mnogu razmišljal, kakor da gre za neizbežno dolžnost, ki je vendar želel, umreti daleč od tu, v svoji orlovske guberniji; poleg tega pa ga je silno mučila misel, na vnuca... Kam se naj dene Ljonka?

To vprašanje si je stavil po večkrat na dan, in vselej se mu je pri tem skrčilo sreča, obilil ob tem, da mu vratil se preko vročine izmučeno stopo. Toda izginila je zopet.

"Ti moj modrijanček! Prav si povedal — vse je prah... mesta in ljudje, jaz in ti, vse smo prah. Eh, Ljonka, ko bi znal ti pisati in citati... prišel bi gotovo daleč! Kakor odresal človek razmišlja vse... Ti moj šeinkavček, ptička božja!... Kaj neki je berač nesnaga."

(Dalje prihodnjic.)

Rad bi zvedel za svojega prijatelja JOSIPA SMODIC. Pred 3. leti je služil pri lovskem bataljonu v Kanalu na Primorskem. Bila sva doma jako dobra prijatelja, zato želim z njim razgovarjati o joko važnih zadevah. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi javi, za kar mu bomo zelo hvaljen, ali naj se sam oglasti — Joseph Krašovec, 1022 S. Jefferson St., New Castle, Pa. (15-20-8)

Josip Scharaben
blizu Union postaje
415 West Michigan St.,
Duluth, Minn.
Pošiljam denar v staro domovino in prodajam parobrodne in železniške listke.

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•